

A Tisztelt Alkotmánybíróság
részére!

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKÁJGI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYVÉRSÉG 6.	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐÍRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 -10- 12
PÉLDÁNY:	6 IV.
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZÁM:	
UTÓÍRATON:	

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

(postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.)

A Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság útján

Budapest

1027 Budapest, Tölgyfa utca 1-3.

(postacím: 1255 Budapest, Pf. 49.)

(Lakóhelye:

telefonszáma

e-mail

címe:

jogi

képviselő telefonszáma:

jogi képviselő faxszáma:

jogi képviselő elektronikus levélcíme:

képv:

Alkotmányjogi panasza

a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által

Kfv. III.37.319/2015/4 számon hozott

végzése ellen

X. 20

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!	
Ügyszám:	1013162-0/2015
Dátum:	2015 NOV 02
Beérkezési idő:	2015. 11. 02.
Beérkezési mód:	3

FŐVÁROSI KÖZTÖRTÉNYI KÖZVETLEN	31
FŐLAIJSTROMSZAM	
KEZDŐIRATOK	
Postán / Gyűjtődobozban / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Értéke:	2015 -10- 12
PÉLDÁNY:	7 IV.
MELLÉKLET:	3 KÖZTÖRTÉNY: megjelölve
FŐLAIJSTROMSZAM:	52807/15

Alulírott [redacted] (Lakóhelye: [redacted])
telefonszáma [redacted] e-mail címe: [redacted] panaszos mint, felperes a
Kfv. III.37.319/2015/4 ügyiratszámom a **Magyar Bírósi Végrehajtói Kamara Választmánya**
(Székhelye: 1146 Budapest, Cházár András u. 13., Postacím: 1590 Budapest, Pf.: 247., képviselte: dr.
Krejniker Miklós a Magyar Bírósi Végrehajtói Kamara Elnöke) **jogutóda** a **Magyar Bírósi Végrehajtói Kar**
(Székhelye: 1146 Budapest, Cházár András u. 13., Postacím: 1590 Budapest, Pf.: 247., képviseli: dr. Petrik Béla a Kar Hivatali Szervének Vezetője) **alperes** ellen közigazgatási
határozat (V.5/2013) bírósi felülvizsgálata iránt indított közigazgatási perben a Kúria mint
felülvizsgálati bírósi által **Kfv. III.37.319/2015** sz. ügyben hozott **/4. sz. Végzése ellen** (a
továbbiakban: „Végzés”), amely jogi képviselőm részére **postai úton 2015. augusztus 13-án került**
kézbesítésre, a számomra nyitva álló törvényes határidőn belül a csatolt meghatalmazással igazolt jogi
képviselőm, [redacted] ügyvéd [redacted] Ügyvédi Iroda, Székhelye: [redacted]
[redacted], jogi képviselő telefonszáma: [redacted], jogi képviselő faxszáma:
[redacted], jogi képviselő elektronikus levélcíme: [redacted] útján

Alkotmányjogi panaszindítvánnyal

élek az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján.

I. Eljárási szabályok

A Kúria mint felülvizsgálati bírósi által **Kfv.III.37.319/2015** sz. ügyben hozott **/4. sz. végzését** postai
kézbesítés útján **2015. augusztus 13.** napján vette kézhez jogi képviselőm, melyet **K/3.** számon
mellékleként csatolok (a „Végzés”).

A Végzés olyan Alaptörvény-ellenes bírói döntés, amely Alaptörvény ellenes módon bírálta el
keresetemet, valamint alperes felülvizsgálati kérelmét, ezáltal az alábbiakban kifejtettek szerint több,
az Alaptörvényben továbbá az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságjogok Védelméről szóló,
Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezményében biztosított alapjogomat is közvetlenül sérti.
Érintettségem tekintetében nyilatkozom, hogy személyem azonos a Végzés címzettjének
személyével továbbá, hogy a Végzés alapjogaimat sérti a lentebb kifejtett módon.

A jelen **panaszomat** az Abtv. továbbá az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló **1001/2013. (II. 27.)**
AB. Tü. határozat rendelkezéseinek megfelelően, a törvényes határidőn belül, személyesen tettem,
érintettségemet a csatolt iratokkal igazoltam.

Adatkezelési nyilatkozat:

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a)
bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. §
(2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy a számú alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához

nem járulok hozzá.

Indítványozom, hogy a személyes adataimat ne hozzák nyilvánosságra.

Álláspontom szerint a Kúria végzése **a felperesként Alaptörvényben, továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezményében biztosított emberi jogaimat súlyosan sértő módon került meghozatalra.**

A Kúria határozata Alaptörvénybe illetve az EJEE-be ütköző módon bírálta el a felperesként közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított közigazgatási peremben benyújtott keresetemet. A döntés több szempontból sérti az alapjogaimat és ennek megfelelően ellentétes az Alaptörvény rendelkezéseivel a lentebb kifejtett módon.

II. Tényállás:

**A rendelkezésemre álló jogorvoslati út igénybevétele, továbbá az alapjogaimat sértő
Végzés előzményei**

2.1. Az elsőfokú eljárás során megállapított tényállás A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős elsőfokú ítélete

2.1.1. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mint elsőfokú bíróság a 20.K.32807/2013/24 sz. ítéletében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.31227/2013/44. sz. ítéletében megállapított tényállást is figyelembe véve rögzíti, hogy a kérelmező (a továbbiakban: felperes) 2001. szeptember 15. és 2004. április 30. között végrehajtási ügyintéző volt a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróságon, ahol később –szolgálati viszonyának megszűntetéséig- irodavezetői feladatokat látott el, majd bírósági ügyintéző lett. 2002. február 8-án felperest a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara végrehajtó-helyettesként vette nyilvántartásba, melyet követően a felperes nem szüntette meg a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság mellett teljesített szolgálati jogviszonyát. A Közigazgatási és Igazságügyi Miniszter 2006. február 1-vel nevezte ki a felperest a Kőszegi Városi Bíróság mellé önálló bírósági végrehajtóvá. A Közigazgatási és Igazságügyi Miniszternek a kinevezés előtt nem volt tudomása arról, hogy felperes a végrehajtó-helyettesi jogviszonyával párhuzamos szolgálati jogviszonyát nem szüntette meg.

A felperes önálló bírósági végrehajtói kinevezése érvénytelensége megállapítása tárgyában a Miniszter eljárást indított, melyet az XX-ISZFO/234/11/2012. számú végzésében megszüntetett, melyben megállapította, nem lehet állást foglalni egyértelműen abban a kérdésben, hogy az összeférhetetlen tevékenység folytatása a kinevezéshez szükséges végrehajtói gyakorlat megszerzését is kizárta-e.

A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara a megszüntető végzéssel szemben bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, melynek kapcsán a Fővárosi Törvényszék 3.Kpk.45.675/2012/2. sz. végzésében az XX-ISZFO/234/11/2012. sz. végzést hatályon kívül helyezte és a Minisztériumot új eljárás lefolytatására kötelezte, megállapította hogy a végrehajtói kinevezésnek kógens feltétele a jogszerűen teljesített végrehajtó-helyettesi jogviszony megléte, az igazságügyi alkalmazotti jogviszony

összeférhetetlen a végrehajtó-helyettesi tevékenységgel, az összeférhetetlenséget már a végrehajtó-helyettesi nyilvántartásba vétel előtt, vagy azután ésszerű időben meg kellett volna szüntetni. Mivel az összeférhetetlenség nem került megszüntetésre, álláspontja szerint ennek hiányában a két éves végrehajtó helyettesi gyakorlat jogszerűen nem fogadható el.

A Közigazgatási és Igazságügyi Miniszter 2013. február 20-án hozott XX-ISZFO/191/13/2013 sz. határozatában a felperes végrehajtói kinevezésének érvénytelenségét megállapította.

Felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetében elsődlegesen semmisség okán kérte az alperes határozatának megváltoztatását, másodlagosan a Közigazgatási és Igazságügyi Miniszter határozatának hatályon kívül helyezését, és új eljárásra kötelezését, tekintettel többek közt arra is, hogy álláspontja szerint a Miniszter fegyelmi hatáskört vont el, mert a felperes cselekménye esetlegesen fegyelmi vétségnek minősülhetett volna az akkor hatályos Vht. szerint.

A felülvizsgálati eljárásban a Közigazgatási és Igazságügyi Miniszter a kereset elutasítását kérte, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a felperes a kinevezés időpontjában nem felelt meg a Vht 233. § (1) bek. g) pontjának.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.31227/2013/44. sz. ítélete a felperes keresetét elutasította. Az ítéletet a Kúria felülvizsgálta a felperes felülvizsgálati kérelmére, KfvII.37.961/2014/11. sz. ítéletével a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.31227/2013/44. sz. ítéletét hatályában fenntartotta.

Még a Kúriai ítélet meghozatala előtt, 2013. február 27-én kelt a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara Elnöke által El.10/2013 számon meghozott határozat, mellyel a Kőszegi Járásbíróság melletti végrehajtói álláshelyre tartós helyettest rendelt ki, azzal, hogy az álláshelyre tartós helyettesnek a határozat napjától az álláshely betöltéséig de legfeljebb egy év időtartamra Fekete László önálló bírósági végrehajtót rendelte ki. Ezen határozattal szemben a Kamara a felperes részére 15 napon belül fellebbezésre adott lehetőséget, melyet a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara Választmányához kellett benyújtani.

A határozattal szemben a felperes a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara Választmányához fellebbezést terjesztett elő. A fellebbezést azzal is indokolva, hogy a 2013. február 27-én született kamarai határozat meghozatalakor az álláshelye nem volt megüresedve, ekként az egyéb tartós helyettes kinevezésére vonatkozó törvényi feltételek nem álltak fenn, ezért kérte a határozat érvénytelenségének megállapítását, törvénysértő voltára tekintettel annak megsemmisítését.

Ezt követően született meg a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara Választmánya –mint másodfokú hatóság- által meghozott V.5./2013. sz. választmányi határozat, amely 2013. május 11-én kelt és akként rendelkezett, hogy a felperes fellebbezését elutasította, valamint a határozat bírósági felülvizsgálatának lehetőségét a közigazgatási eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 109. § (1) bek. szerint foglalja magában.

Ezen V.5./2013. sz. választmányi határozattal szemben terjesztett elő a felperes keresetét a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon, melyben a Ket. 121. § (1-2) alapján, figyelemmel a Ket. 72. § (1) bek.re és a Vht. 245.§ (1) bek-re kérte, hogy a Bíróság a határozatot semmisítse meg, kérte hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a bírósági végrehajtói szolgálata ekkor még nem szűnt meg, utalt arra, hogy ekkor a vonatkozó Minisztériumi határozatot megtámadta, melynek elbírálására a bíróság előtt még nem került sor.

A keresetben felperes többek között arra is hivatkozott, hogy a V.5/2013. sz. tartós helyettest rendelő választmányi határozat azért is jogszabálysértő, mert a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. tv. 245. § (1) bekezdése kimondja: idézem:”

245. § (1) Tartós helyettest lehet kirendelni, ha

- a) a végrehajtói állás megüresedett,
- b) a végrehajtót a hivatalából felfüggesztették,
- c) a végrehajtó tartósan távol van a kirendelés időpontjától számított legfeljebb egy év időtartamra.”

Felperes vonatkozásában a felülvizsgálattal támadott választmányi határozat alapját képező El.10/2013 sz. határozatot 2013. február 27-én hozta meg a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara Elnöke, mely időpontban felperes a Kőszegi Járásbíróság melletti önálló bírósági végrehajtó, ekként a végrehajtói

álláshely a tartós-helyettes kirendelő határozat meghozatalának időpontjában nem volt megüresedve, sem egyéb-, a tartós helyettes kirendelésére vonatkozó a jogszabályban taxatív felsorolt törvényi feltételek sem álltak fenn a kirendelési határozat meghozatalakor. Felperes végrehajtói állása nem üresedett meg, nem függesztették fel hivatalából, sem tartósan nem volt távol.

Az alperesi képviselő a tárgyalási jegyzőkönyvekből és a beadványaiból is kitűnően többször elismerte és kifejtette, hogy az első-, és másodfokon eljáró kamarai szervek, az alperes hibázott, amikor határozatba foglalta, mint hatósági ügyet a helyettes kirendelésére vonatkozó rendelkezéseit, valamint amikor mint hatósági ügygel kapcsolatosan intézkedett, mert ez az ügy nem a Vht. 254/H. § (1) alá tartozik, nem a Ket. alapján hozott határozatban kellett volna erről rendelkezni, mert ez az intézkedés nem közigazgatási ügy. Kérte a határozat semmisségének kimondását, utalt arra, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak nincsen a perben hatásköre eljárni.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.32807/2013/13. sz. tárgyalási jegyzőkönyv alperesi jogi képviselő nyilatkozata a 2. oldal első bekezdés első fordulata, idézem: „Tévesen adtunk jogorvoslati tájékoztatást”, Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.32807/2013/20. sz. tárgyalási jegyzőkönyv alperesi jogi képviselő nyilatkozata 3. oldal 4. bek. idézem: „Ismétlen hivatkozom arra, hogy elképzelhető, jogszabálysértően adott jogorvoslati záradéki lehetőséget a perbeli bírósági felülvizsgálathoz a felperesnek az alperesi határozat, azonban álláspontom szerint a jogszabályokat figyelembe kell venni, amelyekre már hivatkoztam az előbbieken a 18. számú beadványomban”.

2.1.2. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20. K.32807/2013/24 sz. ítéletével (K/2. sorszám alatt mellékelem) megállapította, hogy a felperes keresete alapos.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Ket. 121. § (1) bekezdése szerint az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, ha b) az ügy nem tartozik az eljáró hatóság hatáskörébe, vagy illetékességébe, kivéve, ha a hatóság a 22. § (3) bekezdése szerint járt el.

A bíróság a peres felek által előadottakkal egyetértve elsőfokú jogerős ítéletében rögzítette, hogy a Vht. 254/H. § (1) bek. nem tartalmazza a tartós helyettes kinevezésére vonatkozó szabályozást, melyből kifolyólag nem határozati formában kellett volna erről az elsőfokon eljáró hatóságnak, illetőleg az azt helybenhagyó alperesi hatóságnak határozatot, döntést hoznia.

Az elsőfokú 20.K.32807/2013/24 sz. ítélet rögzítette, hogy nem a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak nem volt hatásköre és illetékessége eljárni az ügyben, hanem a Ket. szabályai alapján az alperesnek és az elsőfokú alperesi hatóságnak nem tartozott a hatáskörébe és illetékességébe a fenti intézkedés hatósági ügyként való határozati elbírálása. Ezért kellett a semmisségre vonatkozó Ket. 121. § (1) b) –t alkalmaznia a bíróságnak, hiszen nem lehetett volna ebben a kérdéskörben első-másodfokú hatósági határozatot hozni.

A bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes eljárási jogszabályt sértett a döntése meghozatala során.

2.2. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20. K. 32807/2013/24 sz. ítélete ellen az alperes által a Kúriára mint felülvizsgálati bíróságra benyújtott felülvizsgálati kérelem:

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes a Kúriánál felülvizsgálati kérelmet nyújtott be.

A kérelmében elsődlegesen arra kérte a Kúriát, hogy a 20.K.32807/2013/24. sz. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által meghozott ítéletét helyezze hatályon kívül, és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát, másodlagosan pedig az ítélet egészének hatályon kívül helyezése mellett az ügyben ítéletet hozó Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára kérte utasítani.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében arra kérte a Kúriát, hogy a Pp. 275. § (3) bek. alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 20.K.32807/2013/24. sz. ítéletét hatályában tartsa fenn.

Az alperes előadta a felülvizsgálati kérelmében, hogy a V.5./2013 sz választmányi határozatban keveredtek a határozatra vonatkozó Ket.-beli és azon kívüli normák előírásai, valamint elismerte, hogy a választmányi határozat utolsó bekezdése a bírósági felülvizsgálat lehetőségét is a Ket-hez kötötte. (felülvizsgálati kérelem 1.4.) Arra is hivatkozott, hogy a Ket. csak a közigazgatási hatósági ügyekre vonatkozó jogintézményeket szabályozza, így a semmisség 121.§ban rögzített normáit csak a hatósági ügyekre lehet alkalmazni, ekként álláspontja szerint a bíróság hatáskörének hiányát kellett volna megállapítani, a felperesi keresetet el kellett volna utasítani.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kifejtette, hogy álláspontja szerint az ügyben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak volt hatásköre eljárni, hiszen a Vht. 254/H. (3) bek. volt az, amely alapján a támadott-, és az annak alapját képező El10/2013 majd a V5/2013 Választmányi határozatot az alperes meghozta, és az ezen szakaszban foglaltak alapján biztosította mindkét hatósági határozatában a jogorvoslati jogot is.

(Vht. 254/H. (3) a kamarai hatósági eljárását elsőfokon a kamara elnöksége folytatja le, az elnökség határozata és az eljárást megszüntető végzése elleni fellebbezést a választmány soron következő ülésén, de legkésőbb két hónapon belül bírálja el, A fellebbezést a kamara elnökénél, a választmányhoz címezve kell benyújtani).

Felperes a felülvizsgálati eljárásban előadta, hogy álláspontja szerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében nem sértett jogszabályt, kérte a Kúriát, hogy a jogerős ítéletet hatályában fenntartani szíveskedjen.

A jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem

A Kúria végzése

2.3. Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Kfv.III.37.319/2015/4. számon hozott végzésével a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.32807/2013/24. sz. ítéletét hatályon kívül helyezte és a pert megszüntette.

2.4. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.319/2015/4. számon hozott végzése (K/3. sorszám alatt mellékelem)

2.5. A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria a 20.K.32807/2013/24. sz. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által meghozott ítéletét helyezze hatályon kívül, és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát, másodlagosan pedig az ítélet egészének hatályon kívül helyezése mellett az ügyben ítéletet hozó Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára kérte utasítani.

2.6. A Kúria végzésében megállapította, hogy az alperesi felülvizsgálati kérelem alapos, valamint hogy arról kellett döntenie, hogy a közigazgatási hatósági ügynek minősül-e az alperes tartós helyettesítést rendelő határozata. A Kúria álláspontja szerint ez a döntés nem tekinthető hatósági határozatnak, így a közigazgatási perrel nem támadható.

A Kúria felperes álláspontja alapján végzésében tévesen azt a következtetést vonta le, hogy megállapítható a kinevezésre jogosult szerv a korábban hozott határozatából, hogy a felperes álláshelye megüresedett, tévesen mondja ki, hogy helye lett a tartós helyettes kirendelésének, mely megállapítása álláspontunk szerint iratellenes is.

A Kúria végzésében kifejtette, hogy a Ket. hatálya a jelen ügyben elbírált kérdésre nem terjed ki, ezért a bíróság sem hozhatott olyan döntést, melyben a Ket. szabályait alkalmazhatta volna a bíróság és a döntés megsemmisítéséről rendelkezett.

A Kúria figyelmen kívül hagyta, hogy mind az elsőfokú-, mind a másodfokú V5/2013 határozatot az alperes a Vht. 254/H. (3) bek.alapján hozta meg, az abban foglaltak szerint mint hatósági ügyben, és a hivatkozott bekezdésben foglaltak szerint biztosítva a jogorvoslati jogot is.

A felperes álláspontja szerint utóbb nem lehet egy közigazgatási hatósági ügy formájában mint hatóság által meghozott, a jelen ügy tárgyát képező EL1010/2013, majd V.5/2013 sz. választmányi határozatot utólag akként reparálni, hogy utóbb azt mondja az alperes, hogy ezek a határozatok bár az alperes mint hatóság által kerültek közigazgatási határozat formájában meghozatalra, ennek ellenére ezeket –bár tévedését elismeri- nem lehet közigazgatási perben támadni.

A Kúria álláspontunk szerint túlterjeszkedve, mintegy utólagos reparációt nyújt egy hatósági ügyben hatósági határozat meghozatalához, mikor végzésében kimondta, hogy a hatósági határozatok (noha azok ilyen formában kerültek meghozatalra az alperes által) megtámadása nem a közigazgatási és munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik, s a keresetlevél idézés nélküli kibocsátásának lett volna helye.

Itt jegyezzük meg, hogy a keresetlevélben a felperes maga is kérelmezte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy amennyiben hatáskörének hiányát állapítaná meg, a keresetet helyezze át a hatáskörrel rendelkező bírósághoz.

III.

Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései

Az Alkotmánybíróság

24. cikk (2) bekezdés

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

1. cikk (3) bekezdés

Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható

Q cikk

(2-3) bekezdés

Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, **erkölcsös** és gazdaságos célt szolgálnak.

IV.

A Kúria végzésének Alaptörvénybe ütközése

4.1. Alapvetés

Az Abtv. 27. §-a úgy rendelkezik, hogy alkotmányjogi panasszal az egyedi ügyben érintett személy, vagy szervezet akkor fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségét már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A T. Alkotmánybíróság jogértelmezése alapján a bíróságok érdemi ítélkező tevékenységük útján teljesítik fent hivatkozott feladataikat. A bíróságok ítélkező tevékenysége alapvetően az ügynek vagy az ügghöz szorosan kapcsolódó érdemi kérdésnek a jogerős eldöntésére irányul úgy, hogy a bíróság meghozott határozatához maga is kötve van.”

4.2. Az Alkotmánybíróság Alkotmányon alapuló döntéseinek kötelező ereje

A hivatkozott alapjogi sérelem kapcsán az Alkotmánybíróság olyan döntéseire is hivatkozom, amelyeket a testület még a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) normaszövege alapján hozott.

A 22/2012. (V. 11.) AB határozatban, 7/2013. (III. 1.) AB határozatban foglaltakra. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltak értelmezésekor irányadónak tekinti a **tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot.** A 6/1998. (III. 11.) Ab határozatban szereplő alkotmányos mérce értelmében a **tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli,** melyet eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni.

Az Alkotmánybíróság a **jogbiztonság elvének egyik leglényegesebb elemével, a jogerő tiszteletben tartásával** kapcsolatban kialakított korábbi álláspontja szerint: az anyagi igazságosság és a jogbiztonság követelményét a **jogerő intézménye hozza összhangba a jogbiztonság elsődlegessége alapján.** A jog- erő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát

szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik. (9/1992. (I. 30.) Ab határozat, Abh 1992, 59, 66.]

Az Alkotmány (57. § (1) bekezdése) rendelkezése az eljárási garanciákon túl a bírósághoz fordulás alapjogát foglalja magában. (9/1992. (I. 30.) Ab határozat, Abh 1992, 67.; 59/1993. (XI. 29.) Ab határozat, Abh 1993, 335.; 1/1994. (I. 7.) Ab határozat, Abh 1994, 35. Ab határozatok]. Az Alkotmánybíróság az 59/1993. (XI. 29.) Ab határozatában (Abh 1993, 353.) Mindenkinnek alanyi jogosultságot biztosít ahhoz, hogy jogát független és pártatlan bíróság előtt érvényesítse. Az alapvető jogból következően az államra az a kötelezettség hárul, hogy – egyebek között – a polgári jogok és kötelezettségek (a polgári joginak tekintett jogviták) elbírálására bírói utat biztosítson.

A bírósághoz fordulás alapjoga – az Alkotmány 8. § (2) bekezdésére figyelemmel – nem jelent korlátozhatatlan alanyi jogot a perindításra. törvény azonban az alapjog lényeges tartalmát nem korlátozhatja és a korlátozásnak el- kerülhetetlenül szükségesnek és az elérni kívánt célhoz képest arányosnak kell lennie.(930/b/1994. Ab határozat, Abh 1996, 502, 505.)

4.3. Az Alkotmánybíróság döntésére irányadó joggyakorlat az EJEB döntéseire tekintettel

Álláspontom szerint az Alaptörvény vonatkozó rendelkezésein felül az **Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) vonatkozó releváns döntéseire és ebből levezethető joggyakorlatára is figyelemmel kell lenni a tárgy ügy kapcsán.**

Az EJEB gyakorlatát az Alkotmánybíróságnak az Egyezmény alkalmazása során figyelembe kell vennie, mivel az **Emberi Jogok és Alapvető Szabadságjogok Védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezményt** valamint az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyvet (a továbbiakban: EJE), melyet Magyarországon az **1993. évi XXXI. törvény** hirdetett ki, ezáltal az a hazai jogrendszer részévé vált. Ebből következően Magyarország olyan nemzetközi jogi kötelezettséget vállalt, amelynek belső joggal való összhangját az **Alaptörvény Q cikkének (2)-(3) bekezdése alapján** biztosítja.

Az EJE 19. Cikke alapján hozták létre az EJEB-et, amelynek megállapításai, gyakorlata a részes államok bíróságaira nézve is kötelező erővel bírnak.

Az EJE 6. Cikk 1. bekezdése szerint mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában.

A 166/2011. (XII. 20.) AB határozatában kimondta, hogy az Egyezmény hiteles értelmezésének jogával az Egyezményben a részes államok által felruházott Bíróság joggyakorlatát veszi alapul.

Hivatkozom az EJEB gyakorlatának követendősege körében a 61/2011. (VII. 13.) számú határozatának alábbi szakaszára.

Az EJE 6. Cikk megszegése az Alaptörvény Q) cikkének (2) bekezdésével, valamint a B) cikk (1) bekezdésével is ellentétes. Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdéséből következik, hogy az alkalmazandó jogszabályt a nemzetközi jogra is figyelemmel, azzal összhangban kell értelmezni.

4.4. A jogállamiság és a jogbiztonság alkotmányos alapjogának érvényesülése különös tekintettel a jogerő tiszteletben tartásának elvére

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a korábbi Alkotmány 57. § (1) bekezdésével azonosan rendelkezik, amikor kimondja, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A jogerő védelme a jogállamiság részét képező jogbiztonság elvéhez kapcsolódóan jelent meg.

Álláspontunk szerint abban az esetben, ha közigazgatási hatóságként meghozott közigazgatási határozatot, mely maga a közigazgatási határozatnak felel meg, nem lehetne megtámadni a közigazgatási bíróság előtt, hanem ilyen határozatot szabadon hozhatna a hatóság, majd utólag arra hivatkozhatna, hogy helytelen formában hozott mint hatóság határozatot, holott közigazgatási hatóságként nem is hozhatta volna meg azt, majd a Kúria emiatt a közigazgatási határozat

felülvizsgálata iránti pert megszünteti, ezzel többek között minden esetben a jogbiztonság elve sérülne.

A jogerő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik.

A jogállamiság lényeges eleme, hogy a törvénynek egyértelműen meg kell határoznia, mikor támadható meg egy bírósági határozat rendes fellebbezési jogorvoslattal, illetve, hogy a jogerőssé vált határozat megtámadására milyen feltételek alapján van lehetőség, s hogy mikor következik be az az állapot, amikor a jogerős határozat már semmiféle jogorvoslattal nem támadható. A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogerős határozat – az eldöntött kérdés személyi és tárgyi keretei között – irányadóvá váljék mind az eljárásban résztvevőkre, mind a később eljáró bíróságra, illetőleg más hatóságra.

A bírósághoz fordulás joga (polgári jogok és kötelezettségek esetében) azt jelenti, hogy polgári ügyekben a félnek joga van bíróságok előtt eljárást indítani. A jogerős és végrehajtható ítélet csak kivételes esetben semmisíthető meg, pusztán abból a célból nem, hogy az ügyben egy másik ítélet születhessen. A rendkívüli jogorvoslatokat a hatóságoknak abból a célból kell alkalmazniuk, hogy – amennyire csak lehetséges – méltányos egyensúlyba hozzák az érintett érdekeket.

Hivatkozom az EJEB Ryabykh kontra Oroszország ügyre, melyben hozott döntés szerint a felülvizsgálati kérelmet elbíráló felsőbbbíróságok feladata a justizmordok, nyilvánvalóan jogszabálysértő határozatok orvoslása, nem pedig az ügy bizonyítékainak újraértékelése vagy felülmérlegelése.

Az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében biztosított, bíróság előtti tisztességes eljáráshoz való jogot az Egyezmény Preambulumának tükrében kell értelmezni. A jogállamiság egyik alapvető aspektusa a jogbiztonság elve, amely többek között megköveteli, hogy azokban az esetekben, ahol a bíróságok végleges jelleggel eldöntöttek egy ügyet, az ítéletüket ne lehessen kétségbe vonni.

A jogbiztonság feltételezi, hogy egyetlen fél sem jogosult a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni pusztán abból a célból, hogy az ügy újbóli tárgyalását és új határozat meghozatalát kérje.

Az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem célja a jogerős ítéletben megállapított tényállás újraértelmezése volt.

Sajnálatos módon a Kúria végzésének 3. oldal 2. bek. 6. mondatában, miszerint: „Megállapítható a kinevezésre jogosult szerv korábban hozott határozatából, hogy a felperes álláshelye megüresedett.” olyan megállapítást tett, mely a jogerős ítéletben sem, sem az eljárásban sehol sem szerepelt, majd ebből vont le érdemi, döntést, közvetkeztetést.

Jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező Kúriai végzés az EJEB gyakorlatában a polgári jogokra vonatkozó eljárások körébe tartozik az EJE 6. Cikkének szempontjából.

A T. Alkotmánybíróság releváns joggyakorlata szintén a bírósághoz fordulás alapjoga részének tekinti a jogerős ítéletek hatékonyságát, a jogerő tiszteletben tartásának követelményét, mely ugyanakkor a jogállamiság elvétől elvonatkoztatottan nem értelmezhető.

Az Indítványozó végül kiemeli, hogy a jogerő intézményének tisztelete ugyan a jogállamiságból levezethető jogbiztonság elvéhez kapcsolódik, a 7/2013. (III. 1.) számú AB határozat 24. pontjából is kiderül, hogy „a jogbiztonság és a jogerő tiszteletének sérelme egyben alapjogi sérelmet is jelent.”

Álláspontom szerint a Kúria az ügyemben hozott, a jogerős bírósági ítélettel lezárt pert megszüntető végzésében nem hivatkozott olyan lényeges és meggyőző körülményre, amely indokolhatná a res iudicata elv áttörését.

A jogerős bírósági ítéletben megállapított tényállás újraértelmezése révén határozatával megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bek-t, a Q cikk (2-3) bek-t, XXVIII. cikk (1)-, és (7) bek-t, a 28. cikkét, 1 cikk (3) bek-ben biztosított alapjogaimat.

Alulírott panaszos indítványozó nyilatkozom, hogy az ügyben nincsen jelenleg folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy az ügyben nem kezdeményeztem perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében).

V.

Kérelem

Tisztelt Alkotmánybíróság!

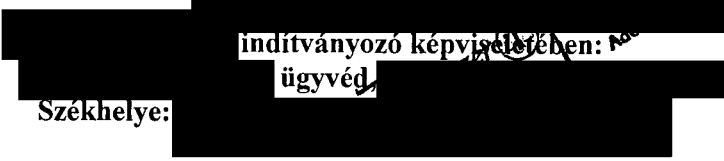
Az előzőekben kifejtetteket összefoglalva kérem, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria Kfv.III.37.319/2015/4. számú végzése alaptörvény-ellenességét, azt hogy az, az Alaptörvényben biztosított alapjogaimat sérti, sérti az EJEK releváns joggyakorlatának figyelmen kívül hagyása következtében a 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságjogok Védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdését, továbbá az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései téves értelmezésén alapul; és mindezekre tekintettel semmisítse meg azt.

A Kúria fenti döntése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bek-t, a Q cikk (2-3) bek-t, XXVIII. cikk (1)-, és (7) bek-t, a 28. cikkét, 1 cikk (3) bek-t.

Kelt Budapesten, 2015. október 11. napján

indítványozó képviselőjén:

ügyvéd

Székhelye:

Mellékletek:

K/1- Ügyvédi meghatalmazás eredetiben

K/2 – A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.32807/2013/24. ügyiratszámú 2014. november hó 13. napján kelt elsőfokú jogerős határozata

K/3 – A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.319/2015/4. sz. 2015. június 2-án kelt végzése.